

Abonamentele

Pentru Sibiu:
1 lună 85 cr., $\frac{1}{2}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casa sa 50 cr., pe lângă
mai mult.
Pentru monarhia:
1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.
Pentru România și străinătate:
 $\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cismădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

România în fața Rusiei.

III.

Ori-și-ce cunoscător al stărilor politice din România știe, că cei mai de frunte din România politici ai Românilor merg cu curentul anti-ruseș și, fie ei la guvern, fie în opozițiune, vor susține ori cel puțin nu vor combate actuala politică de alipire către puterile apusene a României.

Sînt însă în România chiar și astăzi multe elemente accesibile pentru înfrurirea rusească.

Și nici că s'ar pute să nu fie în România asemenea elemente.

Simpatiile pentru Ruși și încrederea în Țara Rusiei sînt în țeara aceasta nice tradițiuni destul de vechi, de care unele clase ale poporului român nu s'au lăpădat încă cu desevîrșire. Sînt apoi în România oameni, care atît în tineretea lor, cît și mai târziu au „lucrat“ cu Rușii și poate că-și reamintesc cu oare-care mîngăiere „timpurile frumoase“ ale înfruririi. Sînt, în sfîrșit, și în România, ca pretutindenea, oameni nemulțumiți cu actuala stare de lucruri, și acestia deasemenea sînt accesibili pentru înfrurirea rusească.

Aceste sînt elementele, la care se adresează diarul ruseș, când face deosebire între Români „pravoslavnic“ și „păpușă germană“ ce se află în fruntea statului român.

Și n'avem decît să cetim diarele din România și să urmărim cu luare aminte luptele politice ale fraților noștri de preste Carpați, pentru-ca să primim convingerea, că e ceva de tot serios în dosul acestei deosebirii.

Poporul român poate să fie amenințat de Rusia în dezvoltarea, ba chiar și în existența lui națională. Da! — însă lucrul acesta nu este dovedit, poate să fie pus în discuțiune, poate să fie tăgăduit, și oamenii preocupați în favorul Rusiei pot să nu-l admită, ba pot chiar să afirme, că în adevăr numai alipindu-se către Rusia și cu ajutorul Rusiei poporul

român va pute să ajungă a-și crea pozițiunea, la care aspiră.

Sînt în România mulți oameni, care, fie din convingere, fie din preocupare, fie din spirit de partid o și afirmă aceasta, sînt chiar diare, care propagă acest spirit de inclinare spre Rusia. Astfel de ani de zile acum se petrece în România o lucrare mai mult ori mai puțin ascunsă spre a silii pe Regele Carol I. să cheme la guvern oameni dispuși a conduce politica externă a României potrivit cu inspirațiunile primite dela Petersburg. Și, se înțelege, dacă ar cheme la guvern asemenea oameni, Regele Carol I. n'ar mai fi o „păpușă germană“, ci un luptător al cauzei „pravoslavnice“, precum a fost sînt acum de ce ani.

Nu știm ce va face Regele Carol I. și poate-că astăzi chiar nici el însuși n'ar pute să ne spună, dacă va ceda ori nu acestor stăruințe. Dacă lucru ne pare însă pus mai pre sus de ori-și-ce îndoeală: că Regele Carol I., ca totdeauna de când se află pe tronul României, va lucra — nu după inspirațiuni primite din afară, ci cum îl va povățui sentimentul țerii, de care este legată soartea familiei sale, cum cer interesele acestei țeri și cum îl va silii forța împregiurărilor. Ear' frații noștri de preste Carpați au dovedit pe din destul, că își cunosc interesele și știu să le apere: sfaturi, mai ales din pozițiunea, în care ne aflăm, nu avem să le dăm.

Altfel cestiunea nici nu e actuală. Astăzi, când nu e vorba de război, ci de menținerea păcii, România este, precum de sine se înțelege, în partea acelora dintre puteri, care vor să impună pacea și să mențină *statul quo*, pentru-că ea nu are nici un interes de a dori războiul. Abia atunci, când ar fi vorba de război și guvernul român ar trebui să ese și el din rezerva, pe care 'și-o impune acum, și să se pronunțe fie pentru monarchia noastră, fie contra ei, — ceea-ce de asemenea e cu puțință, — abia atunci cestiunea ar fi destul de actuală, pentru-ca să fim datori a ne pronunța asupra ei.

Deocamdată datorია noastră e numai să ne dăm în toată conștiință seamă despre pozițiunea noastră și despre interesele noastre, pentru-ca să ne putem pronunța cu toată tăria de convingere și cu toată hotărîrea atunci, când nu ne va mai rămîne decît să ne pronunțăm și noi. Și scopul, pe care-l urmărim prin acest șir de articole, e să tragem luarea aminte a oamenilor noștri politici asupra acestei serioase datorii.

Din nenorocire pentru noi, sîntem agitați de o adîncă și — cel puțin după părerea noastră — legitimă nemulțumire. Aceasta ne lipsese în mare grad de puțință de a judeca cu mintea limpedă de ori-și-ce preocupare, astfel că foarte lesne am pute să ne avîntăm contra adevăratelor noastre interese. Și de aceea toți oamenii serioși vor înțelege, cât de sinceră e dorința noastră, ca acum, cîtă vreme ne aflăm în această frămîntare socială, să nu între patria noastră în conflict cu vreunul dintre vecini. Căci ori-și-care ar fi acel vecin, și mai ales dacă ar fi Rusia, va căuta să profite de nemulțumirea noastră, ca să dispună de puterile noastre, care sînt mari și în unele împregiurări de mare importanță. Poate că vom fi cruțați de asemenea tentațiuni, dar' expuși sîntem la ele, și nimeni nu poate să ce are să ne aducă diua de mîne: trebuie dar' să fim pregătiți pentru toate eventuatățile, ca să nu stăm zăpăciți atunci, când va trebui să fim organizați pentru rezistență.

Românul preocupat de soartea neamului său, ori-și-care ar fi convingerile lui, nu se poate să nu fie cuprins de cele mai serioase îngrijiri, când vede lucrarea din ce în ce mai fâțișă, pe care o s'îrșește aderenții Rusiei în România. Căci prin această lucrare foarte lesne s'ar pute produce în poporul român o adîncă desbinare, care 'i-ar paraliza puterile în fața celor mai grave evenimente. Și nu trebuie să ne facem iluziunea, că lucrarea aceasta nu se va întinde în cele din urmă și asupra Românilor din țările coroanei ungare.

Oamenii noștri politici trebuie să o aibă aceasta în vedere și să se dumerească asupra atitudinii, pe care o vor lua față cu asemenea tentațiuni.

Correspondența din Viena.

Viena, 21 Decembrie n. 1886.

Exposițiunea amenințătoare a situațiunii europene, pe care reprezentanții guvernului german în dietă și în comisiunea dietei li-a plăcut să ni-o facă, n'a fost însoțită de succesul sperat.

Cu toate ostelile feldmareșalului Moltke și a ministrului de război Bronsart de a depinge cel mai apropiat viitor cu colorile cele mai sîniste, majoritatea dietei atîdat în plen cît și în comisiunea n'a fost întimidată.

Presiunea parlamentară, care fu întrebuițată, era mare, și ceea-ce e mai mult era susținut de influența personală a împăratului Wilhelm și a regentului Bavariei, a principelui Luitpold.

Dacă cu toate acestea deputații germani nu s'au înfricoșat și nu au votat nici proiectul militorie dintr-o parte și nici dintr-ală alta, și încă s'au modificat după știința și conștiința lor, atunci aceasta e o probă de independență, pe care toți amicii regimului parlamentar trebuie să o recunoască cu respect. Această atitudine a deputaților germani în dietă ne mai impune, fărîșe de vor, o altă reflexiune: decă pericole, în fața cărora membrii administrațiunii militare germane n'au produs în dietă însăși impresiunea dorită, dacă fură ținuți și acolo de exagerați, atunci avem noi toți, care sîntem afară din Germania, un drept neapărat, de a mulțumi oareși-care defiență pesimismului d-lor Moltke și Bronsart, și de a nu lua drept o evanghăliă expozițiunea, lor ca și când ne-am afla imediat pe pragul unui război internațional.

Chiar dacă presupunem, că Germania și Franța stau unul contra altuia neîmpăcați, din cauza posesiunii Alsației și a Lotaringiei și așteaptă cu nerăbdare diua, unde se vor arunca din nou armați până în dinți unul contra altuia, cu toate aceste nu trebuie să uităm, că afară de acesti doi puternici rivali mai există de asemenea și câteva alte puteri în Europa, care vreau să apere pacea popoarelor lor și pacea Europei și că posed pentru aceasta forțele militare necesare.

Cu cît mai neîmpăcate stau una contra celelalte Germania și Franța, și cu cît mai adîncă e prăpastia pasiunilor naționale, care le separă, cu atît mai importantă e atitudinea puterilor neutrale și cu atît mai deciziunea și importanța, ca aceste puteri neutrale să nu se încurce între dinsele în vre-un conflict. Căci atunci șansele sînt

Foița „Tribunei“.

In regatul Carmen Sylvei.

(Urmare.)

Sosind momentul, când Regele și Regina obișnuiesc a se retrage și a-și concede oaspeții, Maiestățile Lor mă învitară grațios să cercetez după placul meu internul castelului lor în toate părțile lui. Și nu de un castelun plictios ori de un lacheu ce recită ca un papagal cele învățate pe de rost aveam să fiu însoțit, ci de nisce conducătoare, care puteau să-mi deie despre toate lucrurile convenite informațiuni și cu care puteam să fiu pe deplin mulțumit. „Domnișoarelor“, — grăi Regina adresându-se la Domnișoara Maiorescu, și la o altă copilă sveltă, Domnișoara și mai tînără încă, ce ocupase la masă unul dintre locurile din fața mea și își abătea adese-ori privirea dela împregiurimea, în care mă aflam, asupra ochilor ei și negrii ca catifeleau și „arțăți“ dlui L. P. toate încăperile castelului, odăile mele deasemenea.“

Prin aceasta fui concediat și se începu cea mai interesantă și mai singură în felul ei dintre vizitele de castel, pe care le-am făcut vre-odată.

Se înțelege, de asemenea că feroci erau neprețuite ale unei advenantă conducători erau strîns legate și oare-care superări.

Nu eram luat la goadă prin încăperile castelului, nici aveam să suport vocea recitătoare a vre-unui observator de castel, orientare lui ridicole și observările lui critice, orientare lui.

Conducătoarele mele îmi lăsau timp să privesc în toată țigăna fiesce-care lucru, și fiesce-care împărtășire, fiesce-care răspuns, fie-care observațiune a frumoasei dame de onoare era tot atît de înțeleaptă, de nimerită și de rotunjită în cuprinsul ei, tot atît de originală și de precisă în forma ei, ca părerile pe care le exprimase în timpul mesei.

Drăgălașa ei tovarășă, Domnișoara Zoe Davila, fiica unui premeritos medic din București, vorbia mai puțin. Care îi era însă înfățișarea! Capul ei cu părul cel negru, neînvîlit, ci împodobit numai cu salbe de aur, figura tînără, fragedă și drăgălaş mlădiată acoperită de alba fie cu măneci largi și bogat împodobită cu cusături, preste care dindărb, dela brăul țesut în roșu și alb în jos, atirna cătrința țesută în fel de fel de fețe pe un fond întunecat, ear' în față cădeau până la țiva poalei din copecile suflate cu aur ciucurii roșii ai portului român țărănesc.

Și o asemenea conducere să mai fie împreună și cu „supărări“? Preste puțință! — Și totuși! Omul, care are ochi, ca să vadă și urechi ca să audă, cu anevoa se poate feri de ele. Omul și este omul, totdeauna cel mai apropiat, și când unul se prezintă așa, ca aceste două Românce, celălalt nu mai are decît jumătate din aten-

țiunea convenită pentru lucrurile moarte ce-l încungiură.

Nu 'mi-ar fi nici chiar astăzi greu cu numai să schitez în linii generale, ci chiar să-mi represent în mod exact forma și cuprinsul fiecăreia din încăperile castelelor Regelui Ludovic II., pe care le-am vizitat în August. Când e însă vorba de castelul Peleşului, nu mă simt tot atît de sigur: să-mi fi dat mai bine drept conducător vre-un gugoman de castelan ales după plac. Aș să mai bine să mă orientez!

Nici trecînd prin aceste încăperi n'am rămas însă cu totul orb pentru lucrarea arhitecților, a artistilor și a decoratorilor.

(Finea va urma.)

Doine populare.

I.

Nu mă, maică, blăstema,
Că nu fac pe voia ta;
Șese boi și șese junci
Nu's ca buzele de dulci;
Patru cai dela căruță
Nu's ca scumpa mea mândruță.

II.

Rău, maică, m'ai blăstemat:
Cu mănile cătră stele,
Să uit de mandlele mele;
Rău, maică, m'ai blăstemat:
Să fiu tot înstrăinat,

În țeara Poleacului
Sub porunca Neamțului.

III.

Frunță verde de vie,
A mea mândră 'mi-a dis mie
Când m'am dus în cătanie:
Că eu nimeni n'o șede
Până vin eu ear' la ea,
Dar', mândruță, când am vînt
Eu cu altul te-am găsit.
Frunță verde de bujor,
Culo 'n cale pe pînjol
Ți-ai uitat de al meu dor;
Și ședeai și povestiai
Și la mine nu gîndiai.
Ajungă-te, mândră-ajungă:
Ajungă-te-un dor de drag
Să stai toată diua 'n prag
Cu ața băgată 'n ac,
Să plîngi pe badea cu drag;
Când o fi să-ți fie bine,
Să gîndesci mândră la mine;
Când o fi să-ți fie rău,
Tu să mori de dorul meu.

IV.

Frunță verde, foaie, fragă
Cum să-ți dic mândruță dragă?
Dice-ți-ăș vioară albă,
Că de mică 'mi-ai fost dragă.
— Dar' eu, bade, cum să-ți dic?

date, pentru-ca influența puterilor neutrale se reușească a preserva pacea europeană de sguduituri prea adânci, cu toată neîmpăcaciunea franco-germană.

În fond cestiunea pentru posesiunea Alsației și a Lotaringiei nu are pentru Europa acea importanță, încât numai și numai pentru această cestiune popoarele Europei să se sfășie și să ruineze tot ce posed pentru Țecimi de ani.

Adevărat e, că Moltke a declarat în dietă, că o înțelegere pacifică între Germania și Franția e exclusă, pentru-că Franția revindică provinciile, și că Germanii nu vreau să le mai înapoieze nici odată; dar' în fine Moltke nu e Europa, și dacă celelalte puteri vreau pacea și nu se încurcă între dinsele într'un conflict, atunci vor fi în stare să găsească asemenea și pentru cestiunea Alsației și a Lotaringiei o soluțiune pacifică, și vor da acestei soluțiuni pondul cel mai deplin.

Revista politică.

Sibiu, 11 Decembrie st. v.

Ministrul de comertiu ungar, contele Paul Széchényi, nu mai încapă îndoială, a suferit o derută nu numai în cea din urmă ședință a comisiunii financiare a casei de sus, dar' chiar și în plenul casei. Creditul suplimentar de 670.000 fl., care se pretinde pentru zidirea palatului ministerului de comertiu, dovedesce în sine o manipulare, ce nu se poate ierta și ce totdeauna ar justifica pe deplin un vot de neîncredere. În comisiunea financiară numai prin ficțiunea, că votul prezidentului numără două voturi, s'a întâmplat o votisare în favorul legii despre zidirea palatului din cestiune; ear' în plenul casei dl Szláv y impută ministrului de comertiu neglijență și greșeli și o manipulație, carei trebuie să se facă odată capăt. Maioritatea copleșitoare, cu care s'a acceptat proiectul de lege al ministrului de comertiu încă nu a scos din belea pe dl ministru, sciut fiind, că un vot de neîncredere dat ministrului de comertiu atinge întreg ministerul, și astfel membrii partidului, cu voe fără voe, trebuiau să fie solidari întru mântuirea cabinetului Tisza; și așa deruta ministrului Széchényi a fost completă, după-ce s'a adevărit odată, că indispoziția generală tot mai tare se îndreaptă în contra întregii lui activități.

Vorbind despre derutele contelui Széchényi, „N. Fr. Pr.“, un organ ce nu stă tocmai departe de dl de Tisza, Țice: „Și în casa deputațiilor o mare parte a partidului guvernamental a tulit-o la fugă, când s'a făcut votisarea asupra aceluia proiect, ear' în casa de sus acesta numai prin o ficțiune a avut maioritatea. Într'aceste contele Széchényi aude cam greu și parlamentul sau dl de Tisza vor trebui să vorbească cu el mai tare sau mai respicat, ca să înțeleagă, că el posedă cu mult mai multe talente pentru inocentele plăceri ale unui particular, ca pentru oficiul unui ministru de comertiu“.

Deputațiunea bulgară a plecat deja la Paris. Se scie, că ministrul de externe francez, dl F'lourens a declarat, că el voiesce să primească pe Bulgari în

modul cum au fost primiți și în capitala Germaniei. Acum se depeșează și din Londra, că guvernul englez va primi cu multă bunăvoință deputațiunea bulgară, dar' asemenea numai în mod semi-oficial.

Din Sofia se împărtășesce, că primirea deputațiunii bulgare în Berlin a descurajat pe oamenii de acolo. „I-s'a dat deputațiunii sfatul — se Țice în depeșa respectivă — să se împace cu Rusia; ceea-ce în cazul acesta înseamnă supunere oarbă. Sobrania e hotărită la cas că nu va afla vre-un principe, care să corespundă ei și marilor puteri, să aleagă din sîmul ei o căpetenie provisoră și apoi să aștepte ceea-ce va urma“.

Și nu fără cuvânt s'au descurajat Bulgarii, dacă — după-cum a raportat deputațiunea regenței — contele Herbert Bismarck i-a recomandat să sfătuească pe regența, a accepta de candidat pe principele din Mingrelia, fiindcă acela e probabil o persoană acceptabilă. Țarul însuși nu l-ar fi propus, dacă nu l-ar fi Ținut de competent pentru demnitatea unui domnitor în Bulgaria.

Din o declarare a oficiosului „Journal de St. Pétersbourg“ se vede, că Rusia a respins în faptă candidarea prințului de Koburg-Gotha. „Dacă guvernul rusesc“, scrie numitul Țiar, „a respins candidarea, această respingere nu poate să ofenseze de loc pe prințul Ferdinand, care se bucură de o stimă generală“. E pentru întâia-dată, că respingerea candidării prințului Ferdinand se proclamează în public de către un competent organ rusesc. Și singur acest fapt caracterizează destul de clar poziția, ce o are de o parte Rusia, de altă parte celelalte puteri europene față cu Bulgaria. Până când cele din urmă declarară, că vor recunoaște drept principe pe ori-ce candidat, pe care îl va alege Sobrania, fie acela chiar și Mingrelianul, Rusia a înlăturat acum prin veto-ul seu deja pe al doilea ales al Sobraniei, întâiu pe prințul de Valdemar și a doua-oară pe prințul austriac Ferdinand de Koburg. Din aceste se vede, că Rusia voiesce să aibă în Bulgaria numai un satrap al ei.

„Novoie Vremia“ Țice, că singura basă a soluțiunii cestiunii bulgare e demisionarea regenței, disolvarea Sobraniei și alegerea principelui din Mingrelia. Rusia ar trebui să se gândească, spune mai departe foia rusească, la o combinațiune politică, care să nimicească tot ceea-ce s'a întâmplat în Peninsula-Balcanică dela 18 Septembrie încoace.

Cu privire la desamintitul comunicat al „Monitorului oficial“ rusesc, „Die Post“ din Berlin declară din nou, că acela nu poate să aibă nici un efect liniștitor, fiindcă concentrările de trupe rusesci la granițele germane și austriace, precum și noile relațiuni dintre Rusia și Franția contrașic prea mult pacnicilor cuvinte. „Die Post“ crede, că comunicatul oficial e o manevră pentru de a facilita contragerea împrumutului de

500 milioane și că articolul Țiarului „Nord-deutsche Allgemeine Zeitung“ e o simplă complesanță.

Într'aceste Rusia în armază mereu. La capitoul înarmărilor rusesci se poate din nou înregistra o publicațiune din „Petersburgskia Viedomosti“, prin care se escrie de către intendantul militar pentru districtul Petersburgului furnizarea de 624 corturi ofițeresci cu apertinențe pe 3 Ianuarie n. 1887.

Cu privilegiul proiectului legii de recrutare din România, răspunȚend la unele interpelațiuni ce i-s'au adresat în a treia secțiune a camerei, ministrul de războiu Angelescu a dat următoarele deslușiri cu privire la puterea armată a României: Contingentul de recruți face în tot anul 28,000 oameni, dintre cari 11,000 cad pe trupele ce stau permanente sub arme, ear' 17,000 pe dorobanții ce fac servicii periodice. Deoarece timpul de serviciu e la armata permanentă de 3 ani, ear' la dorobanții de cinci ani, reese pentru cei dințăiu un stat normal de 33,000 oameni și pentru cei din urmă de 85,000. Împreună cu rezervele deci puterea armată a României se poate prelimina cu 150,000 oameni, — o cifră destul de respectabilă — Țice „N. Fr. Pr.“ — mai ales după-ce armarea și scoala trupelor românesci stau pe deplin la nivelul recerincțelor secolului nostru.

O convorbire cu dl Cogălniceanu

a avut un „reporter“ al „Epocei“. Fiind interesantă, o reproducem:

RăspunȚindu-se sgomotul că dl Ioan Brătianu voiesce a se retrage dela putere, și că dl Mihail Cogălniceanu va fi chemat a forma noul minister, am însărcinat pe un amic al nostru de a vedea pe dl Cogălniceanu.

El ne comunică astăȚi rezultatul convorbirii în terminii următorii:

Am găsit pe ilustrul bărbat de stat suferind, dar' voinic și bine dispus.

I-am Țis, că este vorba, ca el să se însărcineze cu formarea ministerului în cas când dl Ioan Brătianu s'ar retrage.

Dl Cogălniceanu mi-a răspuns:

„Eu nu mă gândesc acum pentru moment decât la sănătatea mea. În 10 Țile voi pleca ca să consult pe medici în Viena și în Paris. VeȚi dar', că nu poate fi vorba pentru mine de a face politică activă în acest moment“.

După aceasta am pus dlui Cogălniceanu următoarea cestiune:

Ce gândiți în privința situațiunii României față cu complicațiunile ce se anunță?

Eată răspunsul:

„Înainte de toate eu nu cred, că vom avă războiu. Prin urmare nu trebuie să plecăm absolut dela această presupunere. Dacă vom admite dar', că pacea va fi menținută, atitudinea României e foarte clară. Ea nu poate decât să se ferească de a nemulțumi pe vecinii sei, și să urmeze lupta sa economică pe calea pacinică“.

Dar' în cas, când în contra prevederilor d-tale războiul va izbucni, atunci care credeți, că trebuie să fie atitudinea României?

X.

Păunaș, peană rotat, Unde mergi așa gătat? La mândruța într'alt sat. Țipă peana, păși mai tare, Că mândruța ta mai moare: Frate-s-o-i ține lumină, Soru-sa plânge 'n grădină, Mumă-sa pânza-i croia, Tatăl-seu casă-i făcea. Lasă, tată, sălaşul, Că mi-a venit drăguțul, Dragul mamei, drag frumos, Și dela moarte mi-o-ai scos. . . .

XI.

Măi bădiță, Niculiță, Când eși seara la portiță, Fluieră din fluieriță, Să es și eu la uliță, Să-Ți mai dau a mea guriță,

XII.

Săracă mândruța mea, Ce te-am prins de acuma Că nici mersul de pe cale Nu seamănă-a fată mare, Că merge făcend cu mâna, Gândesci că-i buna bătrâna; Și merge făcend cu capul, Gândesci că-i moșul, săracul.

I. Bota.

La această întrebare dl Cogălniceanu a răspuns în modul următor:

„Cestiunea de căpetenie este de a se scie, între cari puteri va fi ciocnirea. Dacă ea va avă loc între Rusia și Austro-Ungaria, se înțelege, că pozițiunea noastră va fi delicată.“

„Dar' totuși nu aș înțelegere de ce n'am persista în atitudinea noastră expectantă“.

Poate, Țisei eu, guvernul a luat oare-care angagiamente în timpul când s'a alipit de constelațiunea puterilor centrale.

„Nu cred, răspunse dl Cogălniceanu, să existe angagiamente în prevederea unei acțiuni războinice. E probabil, ca guvernauții nostri să fi dorit a intra în alianța austro-germană în aceeași calitate ca Italia; dar' dorința lor par'că nu s'a împlinit, astfel că astăȚi România poate să-și aleagă atitudinea, care fi conviene. După mine n'a sosit încă momentul de a ne pronunța și ar fi o mare greșeală de a o face, cum ved că sfătuesc unele organe de publicitate. Dacă aș fi în locul guvernului, eată cum aș răspunde aceluia, care m'ar întreba în privința atitudinii României față cu un conflict eventual: „Să se producă el mai întâiu și atunci fiți voiu răspunde“.

Dar' dacă un vecin puternic ar veni să vă Țică: „trebuie să vă pronunțați, ori sunteți cu noi, ori sunteți contra noastră, trebuie s'o scim“?

„Atunci, Țise dl Cogălniceanu, răspunsul e încă mai ușor. Acelui, care mi-ar vorbi astfel i-aș răspunde: „

Ved cu mare părere de rău, că pacea nu poate fi menținută între puterile mari, dar' România n'are, nici nu voiesce să-și facă inimici. Dușmanul ei va fi acela, care va călca teritoriul ei. Atunci ea va scie să se apere și va recurge la ajutorul acelei puteri, care a respectat-o contra aceleia, care a voit să o silească“.

Prin urmare sunteți pentru o neutralitate armată?

„Din nenorocire n'avem alta și chiar dacă om avă-o, totuși noi trebuie să o apărăm, trebuie dar' să fim pregătiți“.

După aceasta îmi luai Țiua bună dela dl Cogălniceanu și îi urai o grabnică însănetășire. Reporter.

Cronică.

Exportul României. „Pol. Corr.“ aduce următoarea scire: În timpul din urmă se observă la o mare și viu comertiu de export la porturile Dunării-de-jos. Mai ales sînt negociații englezi, cari folosindu-se de războiul vama al României cu Austro-Ungaria, cumpără mari cantități de porumb și relativ cu preț ieftin.

Institutul de pensune din Brașov. În ședința adunării generale a institutului general de pensune din Brașov, Ținută în 20 Decembrie n. s'a hotărit — fiind pusă întrebarea din partea membrilor externi, că se plătesce pensunea deja pentru al 17-lea (ultimul) an, pentru care s'a făcut plățirea? — că aceasta se va face pentru cei întocmiți în 1885 în modul de până acum, ear' cei întocmiți mai târȚiu vor primi pensunile după statute numai în anul care urmează anului, în care s'a efectuit a 17-a (ultima) plățire.

Luptă între gendarmi și țerani. Cu privilegiul unei execuții de dare întâmplată în satul Terpuleci, comuna Odra lângă Agram, a venit la o ciocnire sângerăoasă între țerani și gendarmi. Toți bărbații comunei s'au opus execuției și au dat năvală asupra gendarmilor și asupra funcționarilor ce erau de față, armați fiind cu săcuri și furcoaie. Gendarmii s'au folosit de arme, și au împușcat pe țeranul Toma Tomina. După-ce au fost biruiți țeranii, s'au făcut mai multe arestări. Cercetarea e iminentă.

O grevă a jurnalistilor. Ni se scire din Arad: Proprietarul și editorul Țiarului „Arad Es Videke“, care apare aici și e un organ al partidului independent, a avut de gând a nu plăti leafa redactorului Edmund Iványi, care e bolnav de trei luni, decât pe jumătate, ear' dela anul nou să-i detragă de tot plățirea lefii. Colaboratorii acestei foi, Murai și Dr. Iancso au declarat acum prin placate, că dinșii precum și prezidentul partidului Carol Müller, nu pot consimți cu această procedere inumană, și de aceea vor eși din redacțiua amintitului Țiar.

O fama falsă. I-se scire din Timișoara Țiarului „Budapester Tagblatt“ următoarele: Nu numai bursa din Viena și Budapesta se liniștesce câte odată prin faime false, a căror origine nu o scie nimeni, ci aceasta s'a întâmplat și în suburbiul Mehala al Timișoarei. Pe acolo s'a lătit în 20 l. c. fama, că ar fi izbucnit un crâncen războiu european, și o mulțime de oameni se îndesuiua înainteai cărcămei pentru a discuta asupra eventualității bombardării Mehalaei din cetatea Timișoarei. Notarului fi succese în sfirșit a capacita și liniști oamenii Țicend, că dacă vor ajunge Rușii și Englezii domni ai cetății, ei nu se vor gândi mai întâiu numai la Mehala, ci vor bombardaa alte locuri. Acest argument a avut efectul dorit, căci oamenii s'au liniștit și ordinea și pacea s'a putut restabili în scurt timp.

Rosmalin roșu 'nvelit, Drag mi-ai fost și te-am urit; Te-am urit acum de-o lună, Te-am urit pent'o minciună.

V.

Măi, bădiță, măi și măi, Ne-am iubit pe sub ascuns, Cine ne-a vedut ne-a spus, Dar' cine ne-a spus pe noi Să n'aibă noroc de boi, Nici de staulul cu oi; Să n'aibă noroc de vaci Precum am fost noi de dragi.

VI.

Frunță verde bob și linte, Bădițul e om cuminte: Că mergend la deal, la vale, S'abate pușin din cale; Și s'abate cătră casă, La mândruța lui frumoasă; Când de dor el îi vorbesce, Mândra cu drag îi zimbesce, Inima-i întineresce Și la boi nu mai gândesce.

VII.

De-ai scie, lele, dragă floare, De ce inima mă doare, De ce trag atăta chin Și de dorul cui suspin;

De m'ai crede, lele, Țeu, Că mă usc de dorul teu, Tu mi-ai Țice atunci mie: A ta sînt, bade, n'vecie; Dar' tu scii poate și creȚi, Să sufăr 'Ți-e drag să veȚi Și 'Ți-e teamă să-mi urmezi.

VIII.

Frunță verde clocotici, Plinu-i codrul de voinici, La tot fagul câte cinci; La fagul de lîngă cale Zace-un voinic de lingoare, Mândra-i plânge la picioare, Și-i tot mută perina: Dela cap pân' la picioare Și dela umbră la soare.

IX.

Trecut-am din țeară 'n țeară, Ca cucul printre hotare, Pe unde, de-ai tot umbla, Nici o mândră n'ai afla; Ba de-ai da o sută bună, N'ai vedă nici o Română. De-aș ajunge 'n țeara mea, Aș da lumea pentru ea: Pentru-că-i plină de mândre, Ca codrul vara de frunȚe.

Ca codrul vara de frunȚe.

O bandă de hoși din Dobrogea. Cetim în „Galații”: De patru luni de zile și mai bine, Dobrogea, în ocoalele Silistra-nouă și Megidra, este pradă unor crânceni tâlhari, în fruntea căror se află unul Jusnei, fără-ca autoritățile să isbutească a pune mâna pe dinșii. Sălbăticiile cele mai nepomenite se făptuiesc de aceiași nelegiuiți, spre a face pe locuitorii din satele atacate să declare și cel din urmă ban și anume: arderea cu feare, punerea pe foc, și alte feluri de casne, la care numai gândindu-te te prind fiori. Banda lui Jusnei s'ar fi compunând din 12—18 oameni, Bulgari și Turci, armați cu puști soldătești. Prin satele turcești amenință pe Turci, că de nu se vor duce la Constantinopol, nici picior nu va mai rămâne de ei prin Dobrogea; prin cele românești și bulgărești, după-ce au stors de munca și sudoarea lor pe cei mai de frunte dintre săteni, au început să răspândească vorba, că perceptorii fiscali și comunalii au să fie ținta lor de acum înainte. Spaima între săteni e nespuse de mare. Eată prădăciunile, și omorurile criminalilor aflați sub povăța lui Jusnei, în timp de patru luni, de când au început să pustiească Dobrogea: În comuna Pârjoea, două prădăciuni. — În comuna Cășla, omor prin casne. — În comuna Curnormanu, două omoruri prin casne. — În comuna Ghișea, un omor prin casne și prădăciune. — În comuna Caramat, omor și prădăciune. — În Adam Clisi, două omoruri. — În Velichioiu, prădăciune. — În Cocarge, încercare de tâlhărie.

Rattenbergii. Regina Victoria a oferit prințului Alexandru de Battenberg însemnele mării cruci a ordinului Baii (instituit în anul 1399 de Henric IV.) Prin un alt decret, Regina a decis, că se va da titlul de Altea tuturor copiilor născuți din căsătoria fiicei sale, prințesa Beatrice, cu prințul Henric de Battenberg. După ceremonialul obicinuit, ei n'aveau dreptul la acest titlu.

Vifore grozave. O depeșă din Berlin spune, că în Germania meridională suflă vifore grozave. Comunicația căilor ferate între Berlin, Dresda, Halle și Lipsca, precum și înspre Germania-de-Sud și înspre Vest e întreruptă în mare parte.

Pregătiri de război rusești. Foile poloneze aduc sciri consunătoare din mai multe provincii rusești, că acolo se ecupează pentru companie mai multe trupe, se cumpără cai și se introduc măsuri pentru o mai exactă țineri în evidentă a rezervistilor. În Polonia rusească nu s'a observat nimic ce ar semnăna cu mișcări de trupe; dar' domnesce pentru aceea o viață cât se poate de vie în împregiurimea Chișeneului. — Diarul „Csas” aduce o scire telegrafică, după care Sebastopolul se întărește cu o grabă febrilă, se pun mine și torpede noi, ear' intrarea corăbiilor de comerț în port e sistată. În arsenal se lucrează la iluminare electrică ziua și noaptea.

Refusarea unei scrisori de mulțumită. Diarul „Voce della Verità” scrie: Regele Humbert a refuzat primirea adresei de mulțumită trimisă din partea comunității orașului Triest pentru darul făcut de rege prin cinstirea unui exemplar din „Divina Comedia” a lui Dante. Motivele se dăce a fi, pasagiul, ce cuprinde acea scrisoare, și care vatămă relațiile amicale dintre Italia și Austro-Ungaria.

Un accident nenorocos. Un vapor aparținând dlor Alexandru Ciurcu, fost director al jurnalului „L'Indépendance Roumaine”, și Just Buisson, publicist, mergea în susul Senei, Vineri pe la trei oare, având pe bord pe cei doi proprietari și un tânăr Maigrêt ca ajutor. D-nii Ciurcu și Buisson voiau să facă o experiență de propulsiune, care să fie utilizată la direcția baloanelor. Motorul vaporului se compunea dintr'un cilindru încărcat cu o materie arzătoare, a cărei ardere producea gazuri, a căror scurgere provoca mergerea vaporului. Acest principiu odată aflat, putea să fie aplicat cu ușurință la aerostate. Foarte probabil dl Buisson a voit să încerce preste măsură aparatul, care sub o presiune prea mare a făcut explozie. E greu a se explica altfel acest accident, pentru-că experiențe de aceste s'au mai făcut și nu s'a produs nici un accident. Pentru câteva momente vaporul dispărură într'un nor alb de vapori. După-ce fumul se împrăscia, se zări vaporul răsturnat într'o parte și cufundându-se încetul cu încetul în apă. Câțiva oameni, cari se aflau pe mal auzind explozia, luară o luntre și merseră în ajutorul nenorociților, cari se aflau pe bordul vaporului. Dl Buisson era mutilat într'un chip îngrozitor, bucăți de fontă îi sfâșiasă burtă, copsa era sfărâmată. După câteva minute muri. Dl Ciurcu cu toate că e ars la față, nu e în pericol. Cât despre tânărul Maigrêt, el a fost aruncat în apă; cu toate cercetările făcute, corpul lui nu s'a putut găsi până acuma.

Cestiuni scolare.

Raport despre gimnaziul sup. gr.-cat. din Beiuș pe anul scolar 1885/86.

(Urmare și fine.)

Visitațiuni. Ilustritatea Sa Mihail Pavel, episcopul gr.-cat. de Oradea-mare, patronul institutului cu viua interesare a vizitat în 23 Octombrie 1885 toate clasele gimnasiale, voind a se informa prin autopsia despre numărul, progresul în studii și statul religios-moral

al studenților, despre zelul corpului didactic în împlinirea vocațiunii sale față cu datorințele ce le are către acest institut atât de prețios națiunii românești și inimii patronului.

După finirea visitațiunii claselor gimnasiale și ale școlilor elementare adnexă gimnaziului, a grupat personalul didactic în giurul seu în cancelaria directorală, și făcându-și observațiunile asupra demersului instituțiunii, își descopere dorințele arhipăstorești și de patron, ca corpul profesoral să persiste și mai departe a conduce și mențină cu inima liniștită tinerețea în cadrul legilor școlastice, a picătorii în inimile lor simțului adevăratei iubiri frățești, baza aderenței și alipirii către vatra și prin ea către patria comună. În aceste corpul profesoral s'e și afe mângâiere, și liniștea cunoscinței întru împlinirea misiunii sale importante și drept aceea foarte grave.

Directorul superior al districtului de învățământ de Oradea-mare dl Francis Petrovich, consilier regesc și preposit tit. își făcu observațiunea oficioasă în 26, 27, 28 Maiu. Însoțit de directorul gimnaziului, de repește ori a cercetat toate clasele căștigându-și experiența personală atât despre progresul cultural-scientific al tinerimii, cât și despre modul de propunere al profesorilor. S'a informat în persoana despre ajustarea institutului în clase, biblioteca, museul fizic, natural și geografic, a asistat la exercițiile gimnastice, a revăzut ocupațiunile scripturnistice de preste ale tinerilor.

În 28 Maiu după ameași cu finea prelecțiilor de preste și în 29 Maiu dimineața a ținut cu corpul profesoral o conferență instructivă cu privire la știința și arta de a crește și instrui junimea cu succes. În această conferență își enunță vederile sale: 1. Față cu statul intern și extern al edificiiului; 2. Față cu starea spirituală a institutului. Constatază, că unele dintre salele de propunere nu sânt spațioase îndestul, ear' sale pentru gimnastica de iarnă și de desemn precum și o conclavă pentru profesori lipsesc cu totul; scaunele în școli sânt învechite și după metoda vechiu, care îngreunează mult petrecerea tinerilor cu atențiune în clasă; mai rămâne de dorit și față cu alte ajustări interne, cum și în privința luminei salelor de propunere, ca institutul să poată răspunde tuturor postulatelor timpului modern.

Față cu aceste observațiuni directorul reflectează, că se află în plăcută pozițiune a aduce la cunoștința forurilor școlastice mai înalte, că Preasfinția Sa Ilustrisimul Domn Episcop-Patron a pus deja în prevedere ridicarea unui edificiu nou, întocmai așa de mare ca și cel vechiu, în continuitate cu acesta, și ajustat întru toate după recerințele moderne, comițând elaborarea planului pentru edificiu nou și restaurarea celui vechiu dlui August Mazzuchi, arhitectul archidiecesei de Alba-Iulia; nu numai, ci că adunarea materialului recerut s'a și pus deja în curgere.

Încât pentru liniștea din giurul institutului directorul superior afară de zilele de tîrguri o află de mulțumitoare; față cu curăția curții și a internului edificiiului își exprimă îndestularea; ajustarea institutului cu mape, globuri și chipuri trebuincioase la instrucțiunea intuitivă e satisfăcătoare; în musel fizic cele mai necesare pentru instrucțiunea medie le află în stare bună; pentru augmentarea colecțiunilor naturale recomandă excursiuni anume; constată că mai multe opere procurate pentru biblioteca profesorală sânt monumentale.

În 29 Maiu reapucându-se firul conferenței, relativ la starea spirituală directorul superior își exprimă îndestularea vedând, că educațiunea se bazează pe moralitate, că în tinerețe se desvoaltă simțul de religiune, de morală de patriotism și onorare de legi. Din răspunsurile primite în singuraticile clase constată progres îmbucurător, ordine mulțumitoare, activitate recerută. După aceste comandând ca corpul didactic cu ocasiunea distribuirii studiilor să țină înaintea ochilor proporțiunea de specialitate, rostesc mulțumită directorului și profesorilor pentru zelul și activitatea întru împlinirea misiunii sale sublime și grave, căreia s'a consacrat cu resignațiune. La ce directorul în numele seu și al corpului profesoral răspunde mulțumind Magn. Sale pentru bunele afecte, cari le nutrește față cu institutul nostru, pentru reflexiunile atât de instructive și prețioase; în urmă asigurându-l, că corpul didactic va persevera și mai departe lucrând cu aceeași energie, zel și paciență spre binele comun al tinerilor prin educațiune și instrucțiune rațională, urează Magnificenței Sale viață îndelungată spre emolumentul bisericii și înaintarea instrucțiunii preste tot. Cu aceste ședința se ridică.

Donațiuni. Preasfinția Sa Ilustrisimul domn Mihail Pavel episcop gr.-cat. și patron al institutului, dorind a întinde personalului didactic mijloace de perfecționare intensivă, augmentă cu mare liberalitate biblioteca profesorală cu nouele acazițiuni literaro-scientifice în literatura clasică latină-grecă.

Academia maghiară din Budapesta ne trimite gratuit edițiunile sale.

Ilustritatea Sa Mihail cavalier de Trapșa, general și comandant al 11 brigade de artilerie, cavalier al strălucitului ord de coroană de fer cu decorațiune belică, din Leopoli, a oferit 10 fl. în emolument bibliotecii profesorale.

Doamna Irina Antal născ. Papp-Szilágyi, soția protopopului gr.-cat. din Beiuș, a oferit 20 fl. spre a ajuta cu cărți școlastice pe tinerii săraci.

Domnul Gavriil Kiss, prof. p. ord. la școala sup. reală din Budapesta a donat în sporul colecțiunilor numismatice o frumoasă colecțiune de numi de argint.

Premii. Ministrul reg. ung. de culțe și instr. publ. sub Nrul 21141 — 1886 a trimis direcțiunii gimnasiale 5 opere spre a se distri-

bui între acei tineri din clasa VII. și VII, cari în decursul anului scol. au dovedit cel mai bun progres în limba maghiară. — Dintre aceste opuri: 1. „A magy. költ. története Kisf. S.-ig.” Toldy F. s'a asemnat studentului de a VII cl. Ioan Kéri. 2. „A római birodalom képe” Dr. Csiky K., studentului de a VII cl. Mich. Popa. 3. „A művészetek története” Pasteiner, studentului de a VIII cl. Rom. Vernica. 4. „Vesselényi őrskézkövése” Pauler, stud. de a VIII. cl. Ioan Coste. 5. „A világtudalom eposai” Szász K., stud. de a VIII cl. Ioan Domian.

Domnul Antoniu Pálfi locuitor în Seghedin, a oferit și în anul acesta 2 galbeni pentru doi tineri români din clasele superioare, cari au făcut mai bun progres în limba maghiară. 1 galben s'a dat studentului de a VI. cl. Ioan Budo; celalalt se va da cu ocasiunea examenelor de maturitate, unui tînăr rom. maturisat, care va arăta progres mai bun în limba maghiară.

Examele publice cu finea anului școlastic 1885/6 s'au ținut în a doua jumătate a lunii Iunie.

În partea a XII-a urmează apoi instrucțiunile pe anul școlastic 1886/7.

În general raportul e cu multă grije redigiat și are titlul de pe pagină și în limba maghiară.

Din public.*)

Dare de seamă publică.

Creștinii nostri din Căpeși, (Köpecz, în protopresbiteratul Trei-Scaunelor) cu 10 ani înainte s'au apucat de zidirea unei biserici din material solid, în giurul căreia au să se grupeze apoi cele vre-o 40 familii ce s'au mai conservat pentru biserică și națiunea noastră. Toată încordarea puterilor însă, de care dispun acești oameni, deși nutrită în cazul acesta și de un zel religios, nu putea duce la rezultat complet, fără venirea întru ajutor a autorității noastre bisericesti din fondurile cu astfel de menițiune, sau fără sucursul material, binevoitor al coreligionarilor.

Spre ajungerea acestui scop Preaveneratul Consistor Archidiececan, prin părintescul rescript ddo 21 Ianuarie a. c. Nr. 7035 B. 1885 încuviințează concesioniunea cerută pentru adunarea darurilor caritative de pe la credincioșii nostri, dispunând colectarea deocamdată în 10 protopresbiterate.

Preanoratul oficiu protopresbiter al gr.-or. al Sibiului a fost cel dintâiu, care a răspuns preamintitului ordin consistorial administrând acestui oficiu protopresbiteral frumoasa sumă de 77 fl. 76 cr. conform consemnării însoțită de o listă a contribuțiilor alăturate sub ./1—2, pe care Vă rog a le publica.

Nu vanitate este, ce mă deobligă a da această dare de seamă, ci dacă considerăm, că în Săcuime, numai în protopresbiteratul încă nedepin arondat al Trei-Scaunelor, sânt la 4000 suflete Români gr.-or. împrăsciați în 34 comune, ce nici port, nici limbă nu mai au comun cu noi, — e datoriu, cred, și a noastră, ca, pre când celelalte biserici din patriă își afirmă problema întru propagarea culturii și sentimentului patriotic (maghiar) cu ori-ce jertfe, chiar printre cei de altă limbă și lege, să ne nisuiim cel puțin spre apărarea individualității noastre, ceea-ce noi ni se va pute imputa, fără a nu recunoaște noi înșine lipsa puterii de existență. — Dar' atare spriginire benevolă, este totodată și un îndemn încurajător pentru atari credincioși ai nostri, cari simțându-se a nu fi aviași numai la propriile puteri, vor persista mai mult întru mărturisirea pe față a individualității lor.

Și are îndoită însemnătate dar' spriginul material — destul de însemnat în aceste împregiurări — ce a rezultat din tractul protepresb. al Sibiului pentru biserică din Căpeși. Și până mă voi pute afla în poziție a publica darurile caritative și din celelalte protopresbiterate, primească marinitoșii dăruitori, și în special dl protopresbiter Simeon Popescu, pentru zelul cu care a spriginat acest scop sfânt, recunoștința, ce o manifestez în numele comunității bisericești respective.

Sepsi-Sân-Georgiu, 9 Decemvrie 1886. Dimitrie Coltofean, protopresb. Trei-Scaunelor.

Nr. 653—1886.

Consemnarea

ofertelor întrate la oficiul protopresbiter al gr.-or. al Trei-Scaunelor din tractul protopresbiter al Sibiului drept colectă pentru biserică din Căpeși.

1. Boița dela particulari după lista 1 de mai jos în bani 8 fl. 55 cr.;
2. Bungard dela particulari după lista 2 de mai jos în bani 4 fl. 20 cr.;
3. Cristian dela particulari după lista 3 în bani 2 fl. 61 cr., apoi în grâu și cucuruz prefăcute în bani 5 fl., la olaltă: 7 fl. 61 cr.;
4. Gușteriu din lada bisericii în bani 2 fl.;
5. Oca-inferioară dela particulari fără listă 10 fl. 70 cr.;
6. Rîu-Sadului dela particulari fără listă 2 fl. 89 cr.;
7. Rusciori dela particulari fără listă 80 cr.;
8. Sadu dela particulari fără listă 3 fl. 75 cr.;
9. Sibiul cetate, dela particulari după lista 4 în bani 27 fl. 50 cr.;
10. Sibiul suburbiul-infer. din lada bisericii în bani 1 fl.;
11. Șura-mare din lada bisericii în bani 1 fl. 50 cr.;
12. Tălmăcel dela particulari după lista 5 în bani 2 fl. 76 cr.;
13. Turnișor dela particulari fără listă în bani 3 fl.;
14. Veseud dela particulari fără listă — cucuruz — în bani 1 fl. 50 cr. Suma: 77 fl. 76 cr. v. a.

D. Coltofean, protopop.

* Pentru cele cuprinse în rubrica această redacțiune nu primescose răspunderea.

Lista

contribuenților pentru ajutorarea bisericii din Căpeși.

- Nr. 1. Boița: 1. Ioan Bobeș, paroch 1 fl.;
 2. Radu Istrate, episcop 50 cr.;
 3. Ioan Cloaje senior 1 fl.;
 4. Ioan Cloaje, primar 50 cr.;
 5. Ioan Popa, notar 20 cr.;
 6. Ioan Pulca, înv. 10 cr.;
 7. Stanciu Brotea 30 cr.;
 8. Oprea Halmagiu 10 cr.;
 9. Ioan I. Brătulescu 10 cr.;
 10. Stanciu Cocă 10 cr.;
 11. Toma Bugneriu 10 cr.;
 12. Ioan Istrate 10 cr.;
 13. Cu discul 1 fl. 25 cr.;
 14. Iordan Cloaje 10 cr.;
 15. Stoica Pătăreșu 30 cr.;
 16. Ioan V. Cloaje 1 fl.;
 17. Comuna bisericască 1 fl.;
 18. Comuna politică 1 fl.
- La olaltă 8 fl. 55 cr.

- Nr. 2. Bungard: 1. Preotul Teodor Necșă 50 cr.;
 2. Ioan Cucu 10 cr.;
 3. George Barcian 20 cr.;
 4. Ioan Modran sen. 10 cr.;
 5. Ioan Stoica 20 cr.;
 6. Ioan Ciora sen. 50 cr.;
 7. Maria I. Frățilă 10 cr.;
 8. Maria N. Barcian 10 cruceri;
 9. Maria G. Vlad 10 cr.;
 10. George Gurean 10 cr.;
 11. George Dordea 50 cr.;
 12. Toma Ciora iun. 50 cr.;
 13. Nicolau Stoica învățător 10 cr.;
 14. Ioan Modrea, învățător 20 cr.;
 15. Nicolau Îmbăruș 25 cr.;
 16. Ilie Crăciun 10 cr.;
 17. Ioan Necșă 25 cr.;
 18. Mai mulți 30 cr.
- Suma totală 4 fl. 20 cr.

Nr. 3. Cristian. În această listă se cuprind 95 de persoane, cari au contribuit dela câte 2—20 cr. în bani, apoi mici cantități de cucuruz și grâu (1/4—2 cupuri.)

- Nr. 4. Sibiul cetate: 1. Nicolae Popea, vicar archiepisc. 2 fl.;
 2. Simeon Popescu, protopresbiter 2 fl.;
 3. Ioan Popescu, protop. 1 fl.;
 4. Z. Boiu 1 fl.;
 5. N. Cristea 1 fl.;
 6. Iacob Bologa 1 fl.;
 7. Moise Lazar 1 fl.;
 8. Constantin Stezar 1 fl.;
 9. Aliquis 50 cr.;
 10. Victor Tordășan 50 cr.;
 11. Dimitrie Cunțan 50 cr.;
 12. I. H. 1 fl.;
 13. Grigorie Mateiu 2 fl.;
 14. Nicolae Nadajdy 1 fl.;
 15. Petru Nedelcovits 1 fl.;
 16. Partenie Cosma 1 fl.;
 17. Petru 50 cr.;
 18. Ioan Ghibu 50 cr.;
 19. Dr. I. Crișian 50 cr.;
 20. Vasilie Solomon 1 fl.;
 21. Eft. Munteanu 50 cr.;
 22. George Dima 1 fl.;
 23. Ioan Slavici 1 fl.;
 24. Ioan Bechitz 1 fl.;
 25. Const. Bugarsky 1 fl.;
 26. Ioan de Preda 1 fl.;
 27. Dr. Păcurar 1 fl.;
 28. Dr. Moga 1 fl.
- Suma 27 fl. 50 cr.

- Nr. 5. Tălmăcel: 1. Preotul Dimitrie Săcărea 12 cr.;
 2. Preotul Nicolae Săcărea 12 cr.;
 3. Not. com. Mihail Smigelsky 20 cr.;
 4. Primar. com. Constantin Roman 20 cr.;
 5. Comerc. Ioan Nedelea 50 cr.;
 6. Dela mai mulți creștini 52 cr.;
 7. Toma Hortapeși 10 cr.;
 8. Din lada bisericii 1 fl.
- Suma 2 fl. 76 cr.

Posta redacțiunii.

Dlul Bas. Or. S. din Liv. — Nu se poate. Dacă voii să rectificați, coloanele giarului Vă stau deschise, dar' scrieți corect românesc și nu întrebunțați cuvinte, prin care persoane onorabile se pot simți insultate. Noi nu avem nici timpul, nici dispozițiunea, ca să facem corecturi în manuscrisurile ce ni se trimit, și cu atât mai puțin ne este iertat să deschidem în coloanele giarului loc pentru certuri personale. Noi n'am fost acolo și nu scim ce este și ce nu este adevărat din cele ce ne spune correspondentul nostru. Dacă el a abusat de încrederea noastră și a spus și neadevăruri, ne pare foarte rău, — dar' e destul să arătați, unde este neadevărul, în cuvinte cuviniuoase, care nu provoacă pe nimeni.

Dlul N. But. în Bod. „Observarea” nu are nici un înțeles, deoarece „Fleury” nu i-a luat în bătaie de joc pe Venezi, ci a accentuat, din contră, că una dintre frumoasele lor calități e religiozitatea.

Serviciul telegrafic

al „TRIBUNEI”.

(De ieri.) Budapesta, 22 Decemvrie n. Casa magnaților. După o discusiune vehementă, la care au luat parte Ferdinand Zichy și ministrul-president, s'a votat cu mare majoritate plusul speselor pentru clădirea edificiiului de comerț.

(De azi.) Budapesta, 23 Decemvrie n. Casa deputaților. Ministrul de comerț așterne proiectul despre creditul suplimentar pentru cheltuelile expoziției regnicolare din Budapesta; se predă comisunii financiare. Spre primirea raportului comisunii despre budgetul anului 1887 se va ține mâne o ședință.

Londra, 23 Decemvrie n. Churchill și-a depus oficiul de cancelar tesaurarial; motivul repășirii este neaplecarea sa de a primi pretențiunile ministerului de război și ale admiralității în budget.

Redactor responsabil: **Aurel Popa.**

Economie.

Piața din Făgăraș, 20 Dec. Grâu frumos hecto- litra fl. 4.50 până fl. 5.50; grâu mestecat fl. 3.50 până fl. 4.—; secara fl. 2.70 până fl. 2.90; cucuruzul fl. 2.60 până fl. 4.—; ovésul fl. 1.80 până fl. 2.—; séménța de cânepă fl. 5.— până fl. 6.—; séménța de in fl. 10.— până fl. 11.—; fasolea fl. 3.50 până fl. 4.50; mazerea fl. 5.— până fl. 6.—; linteia fl. 6.— până fl. 7.—; crumpenele fl. 1.— până fl. 1.20; mălaiul fl. 6.— până fl. 6.50; sêu brut 100 chile fl. 25.— până fl. 28.—; unsoarea de porc 60—65, slămina 60—80; cânepa fl. 35.— până 40.— Un chilo carne de porc 36 cr.; carne de vită 28 cr.; carne de vițel 28 cr.; carne de mel 20 cr.; ouă 8—9 cu 10 cr., chim fl. — până fl. —; lumini turnate de sêu 44 cr. până 45 cr.

Tergul de rîmători în Steinbruch. În 21 Dec. n. s'a notat: ungueresci bătrâni grei 38.— cr. până 39.— cr. ungueresci grei, tineri 40.— cr. până 40.1/2 cr., de mijloc 40.— cr. până 41.— cr., ușori 40.— cr. până 41.— cr., marfă țerănească, grea 38.— cr. până 39.— cr., de mijloc 39.— cr. până 39.1/2 cr., ușoară 38.— cr. până 39.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sêrbesci grei 40.1/2 cr. până 41.— cr., transito de mijloc 41.— cr. până 42.— cr., transito ușori 40.1/4 cr. până 41.— cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 49/10 cumpeniți la gară.

Bursa de Budapesta

Table with financial data for the Budapest stock exchange, including interest rates and various securities prices.

Bursa de Viena

Table with financial data for the Vienna stock exchange, including interest rates and various securities prices.

Cursul pieței din Sibiu

Table with market rates for Sibiu, including exchange rates for various currencies.

Bursa de București

Table with financial data for the Bucharest stock exchange, including interest rates and various securities prices.

LOTERIE.

Tragerea din 22 Decembrie st. n. Sibiu: 37 17 88 61 6.

Publicațiune.

Cele două piue din Dumbravă ale casei de păstrare generale, și anume pîua din jos Nr. 9 cu 8 ciocane împreună

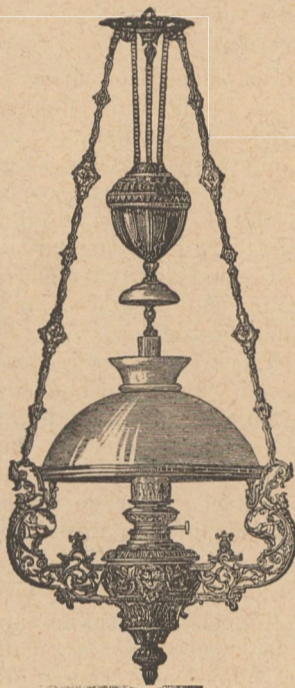
cu casă de locuit, grajd, pod de fên și circa 8 jugere pământ arător și fenaț, apoi pîua din mijloc Nr. 11 cu 6 ciocane împreună cu casă de locuit, grajd, pod de fên și 2 jugere fenaț, se dau în arêndă pe 2 sau pe mai mulți ani. Deslășiri mai deaproape dă administrația realităților casei de păstrare, piața mare Nr. 12. Direcțiunea casei de păstrare („Sparkassa“).

Anunț.

Societatea de împrumut și păstrare „Aurora“ din Năsêud va ține adunare generală extraordinară în Năsêud la 2 Ianuarie 1887 st. n. 10 oare a m. în edificiul școlii normale. Obiectul: Modificarea statutelor. Năsêud, 28 Noemvrie 1886. Consiliul administrativ.

CAROL F. JICKELI

in Sibiu (Piața mică). Depositul fabricii de lampe Frații Brünner în Viena

recomandă toate soiurile de lampe de petrolu în cea mai bogată alegere și anume: Bec plan Bec rotund Austria Bec dublu patent Bec rotund briliant Bec de coroană patent Bec de lumina soarelui.

Toate părțile ce constituie lampa se vînd singuratec, precum și nou inventatul aparat de siguranță allui Brünner pentru evitarea pericolului de foc și de ardere prin rêturarea lampelor de petrolu. Un astfel de aparat se poate aședa la fiecare lampă cu bec plan și costă 21—44 cr.

Însemnări de prețuri și desemnuri la cerere se trimit franco. Pentru vîndători liste de prețuri separate!

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1886.

Large table with multiple columns showing train schedules and fares between various cities like Budapest, Arad, Sibiu, and Cluj.

Nota: Numerii încaudrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.